

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2023. gada 21. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Preču brīva aprite – LESD 34. pants – Importa kvantitatīvie ierobežojumi – Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru cigarešu daudzums, kas var tikt nodots patēriņam noteiktā laikposmā, tiek ierobežots līdz maksimālajam apmēram, kas atbilst vidējam, iepriekšējos divpadsmit mēnešos patēriņam nodotajam patēriņam – LESD 36. pants – Attaisnojums – Cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un ļaunprātīgu rīcību – Sabiedrības veselības aizsardzība – Nodokļi – Akcīzes nodoklis – Direktīva 2008/118/EK – 7. pants – Akcīzes nodokļa iekasējamības brīdis – Akcīzes preču nodošana patēriņam – 9. pants – Iekasējamības nosacījumi un piemērojamā akcīzes nodokļa likme – Piemērojamā kvantitatīvā ierobežojuma pārsniegšana – Atlikums – Spēkā esošā akcīzes nodokļa likme, ko piemēro noslēguma deklarācijas iesniegšanas dienā

Lietā C-96/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Supremo Tribunal Administrativo* (Augstākā administratīvā tiesa, Portugāle) iesniegusi ar 2022. gada 12. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 11. februārī, tiesvedībā

CDIL – Companhia de Distribuição Integral Logística Portugal, S.A.

pret

Autoridade Tributária e Aduaneira,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši Z. Čehi [*Z. Csehi*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], D. Gracijs [*D. Gratsias*],

ģenerālvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2023. gada 22. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *CDIL – Companhia de Distribuição Integral Logística Portugal S.A.* vārdā – *A. Moura Portugal* un *I. Teixeira, advogados,*

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

– Portugāles valdības vārdā – *P. Barros da Costa, A. Rodrigues* un *N. Vitorino*, pārstāvji,
– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Björkland, I. Melo Sampaio* un *F. Thiran*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2023. gada 8. jūnija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 34. pantu, kā arī Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.), 7. un 9. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību lietā starp *CDIL – Companhia de Distribuição Integral Logística Portugal S.A.* (turpmāk tekstā – “*CDIL*”) un *Autoridade Tributária e Aduaneira* (Nodokļu un muitas iestāde, Portugāle) par akcīzes nodokļa uzrēķinu, kas *CDIL* bija jāmaksā par cigarešu nodošanu patēriņam Portugālē.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2008/118

- 3 Direktīvas 2008/118 2., 8., 9. un 31. apsvērumā bija minēts:

“(2) Nosacījumiem par akcīzes nodokļa uzlikšanu precēm, uz ko attiecas [Padomes] Direktīva 92/12/EEK [(1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV 1992, L 76, 1. lpp.)], turpmāk “akcīzes preces”, jāturpina būt saskaņotiem, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību.

[..]

(8) Tā kā iekšējā tirgus pienācīgai darbībai ir nepieciešams, lai akcīzes nodokļa jēdziens un nosacījumi nodokļa uzlikšanai visās dalībvalstīs būtu vienādi, Kopienas līmenī ir skaidri jānosaka, kad akcīzes preces uzskatāmas par nodotām patēriņam un kam ir jāmaksā akcīzes nodokļi.

(9) Tā kā akcīzes nodoklis ir nodoklis par konkrētu preču patēriņu, nodoklis nav jāuzliek tām akcīzes precēm, kas noteiktos apstākļos ir iznīcinātas vai neatgriezeniski zudušas.

[..]

(31) Dalībvalstīm vajadzētu spēt nodrošināt, lai patēriņam nodotām precēm būtu akcīzes nodokļa markas vai valsts identifikācijas zīmes. Šādu marku vai zīmju izmantošana nedrīkst radīt šķēršļus Kopienas iekšējā tirdzniecībā.

Tā kā šādu marku vai zīmju izmantošana nedrīkst būt par iemeslu nodokļu dubultajai uzlikšanai, būtu skaidri jānosaka, ka visas summas, kas samaksātas vai garantētas par šādu marku vai zīmju saņemšanu, ir jāatmaksā, jāatlaiž vai jāatbrīvo tai dalībvalstij, kura izsniegusi attiecīgās markas, ja akcīzes nodokļa uzlikšanas iespēja ir radusies un nodoklis ir iekasēts citā dalībvalstī.

Tomēr, lai izvairītos no jebkādas stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas, dalībvalstīm, kas ir izsniegušas šādas markas vai zīmes, vajadzētu būt iespējai atmaksāt, atlaist vai atbrīvot nodrošinājumu, ja tiek uzrādīts pierādījums tam, ka minētās markas ir noņemtas vai iznīcinātas.”

4 Saskaņā ar Direktīvas 2008/118 1. panta 1. punktu:

“Šī direktīva nosaka vispārēju režīmu attiecībā uz akcīzes nodokli, ko tieši vai netieši uzliek šādu preču patēriņam (turpmāk “akcīzes preces”):

[..]

c) tabakas izstrādājumi, uz ko attiecas [Padomes] Direktīva 95/59/EK [(1995. gada 27. novembris) par nodokļiem, kas nav apgrozījuma nodokļi un kas ietekmē tabakas izstrādājumu patēriņu (OV 1995, L 291, 40. lpp.)], [Padomes] Direktīva 92/79/EEK [(1992. gada 19. oktobris) par nodokļu saskaņošanu cigaretēm (OV 1992, L 316, 8. lpp.)] un [Padomes] Direktīva 92/80/EEK [(1992. gada 19. oktobris) par nodokļu saskaņošanu tabakas izstrādājumiem, kas nav cigaretes (OV 1992, L 316, 10. lpp.)].”

5 Direktīvas 2008/118 2. pantā bija paredzēts:

“Akcīzes preces apliek ar akcīzes nodokli tad, kad:

- a) preces ražo, tostarp arī, attiecīgos gadījumos, iegūst, Kopienas teritorijā;
- b) preces importē Kopienas teritorijā.”

6 Šīs direktīvas 7. panta 1.–3. punktā bija noteikts:

“1. Akcīzes nodoklis kļūst uzliekams brīdī, kad preces nodod patēriņam, un dalībvalstī, kurā to veic.

2. Šajā direktīvā “nodošana patēriņam” ir:

- a) akcīzes preču novirzīšana, arī nelikumīga novirzīšana, no atliktās nodokļa maksāšanas režīma;
- b) tādu akcīzes preču glabāšana, nepiemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, ja nav iekasēts akcīzes nodoklis saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem un attiecīgās valsts tiesību aktiem;
- c) akcīzes preču ražošana, arī nelikumīga ražošana, nepiemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu;

d) akcīzes preču imports, arī nelikumīgs imports, izņemot, ja attiecīgajām akcīzes precēm uzreiz pēc importa piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu.”

3. Nodošana patēriņam notiek:

a) situācijās, kas minētas 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā, proti, kad akcīzes preces saņem reģistrēts saņēmējs;

b) situācijās, kas minētas 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā, proti, kad akcīzes preces saņem saņēmējs;

c) situācijās, kas minētas 17. panta 2. punktā, proti, kad akcīzes preces saņem tiešās piegādes vietā.”

7. Saskaņā ar minētās direktīvas 9. pantu:

“Nosacījumi akcīzes nodokļa uzlikšanai un piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas dienā, kad akcīzes nodoklis ir uzliekams, ir spēkā dalībvalstī, kurā preces nodod patēriņam.

Akcīzes nodokli uzliek un iekasē, un attiecīgā gadījumā atmaksā vai atlaiž saskaņā ar katras dalībvalsts paredzētu procedūru. Dalībvalstis piemēro vienādas procedūras vietējām precēm un precēm no citām dalībvalstīm.”

8. Direktīvas 2008/118 11. panta pirmajā daļā bija noteikts:

“Papildus gadījumiem, kas norādīti 33. panta 6. punktā, 36. panta 5. punktā un 38. panta 3. punktā, kā arī 1. pantā minētajās direktīvās, patēriņam nodotām akcīzes precēm pēc attiecīgas personas pieprasījuma iespēju atmaksāt vai atlaist akcīzes nodokli var noteikt tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā attiecīgās preces nodotas patēriņam, dalībvalstu noteiktos gadījumos un saskaņā ar dalībvalstu paredzētiem nosacījumiem, lai novērstu iespējamu nodokļu nemaksāšanu vai stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.”

9. Šīs direktīvas 39. panta 1. punktā un 3. punkta pirmajā daļā bija noteikts:

“1. Neskarot 7. panta 1. punktu, dalībvalstis var pieprasīt, lai tad, kad preces nodod patēriņam šo dalībvalstu teritorijā vai – 33. panta 1. punkta pirmajā daļā un 36. panta 1. punktā paredzētajos gadījumos – kad preces ieved šo dalībvalstu teritorijā, uz akcīzes precēm būtu akcīzes nodokļa marka vai valsts identifikācijas zīmes, ko izmanto fiskālos nolūkos.

[..]

3. Neskarot noteikumus, ko dalībvalstis var noteikt, lai nodrošinātu šā panta pareizu īstenošanu un novērstu nodokļa nemaksāšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, tās nodrošina, ka šīs akcīzes nodokļa markas vai valsts identifikācijas zīmes, kā noteikts 1. punktā, nerada šķēršļus akcīzes preču brīvai apritei.

[..]”

10. Direktīva 2008/118 ar 2023. gada 13. februāri tika atcelta ar Padomes Direktīvu (2019. gada 19. decembris) (ES) 2020/262, ar ko nosaka akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu (OV 2020, L 58, 4. lpp.)

- 11 Saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu “Akcīzes nodokļa iekasējamības nosacījumi un izmantojamās likmes”:

“Nosacījumi akcīzes nodokļa uzlikšanai un piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas dienā, kad akcīzes nodoklis ir uzliekams, ir spēkā dalībvalstī, kurā preces nodod patēriņam.

Akcīzes nodokli uzliek un iekasē, un attiecīgā gadījumā atmaksā vai atlaiž saskaņā ar katras dalībvalsts paredzētu procedūru. Dalībvalstis piemēro vienādas procedūras vietējām precēm un precēm no citām dalībvalstīm.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja akcīzes nodokļa likmes mainās, akcīzes nodoklis akcīzes preču krājumiem, kuri jau nodoti patēriņam, var attiecīgā gadījumā palielināties vai samazināties.”

Portugāles tiesības

- 12 *Código dos Impostos Especiais de Consumo* (Akcīzes nodokļa kodekss, turpmāk tekstā – “CIEC”) 8. pantā ir noteikts šādi:

“1. Nodoklis ir maksājams valsts teritorijā brīdī, kad 5. pantā minētās preces tiek laistas apgrozībā vai kad tiek konstatēti zaudējumi, kas ir jāapliek ar nodokli saskaņā ar šo kodeksu.

2. Valsts teritorijā piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas ir spēkā nodokļa iekasējamības dienā.”

- 13 *CIEC* 9. pantā “Nodošana patēriņam” ir noteikts:

“1. Šajā kodeksā par tādu preču “nodošanu patēriņam”, kas ir apliekamas ar nodokli, uzskata:

- a) šo preču novirzīšanu, arī nelikumīgu novirzīšanu, no atliktās nodokļa maksāšanas režīma;
- b) šo preču turēšanu ārpus atliktās nodokļa maksāšanas režīma, neiekasējot maksājamās nodokļus;
- c) šo preču ražošanu ārpus atliktās nodokļa maksāšanas režīma, neiekasējot maksājamās nodokļus;
- d) šādu preču importu, izņemot gadījumus, kad uz tām uzreiz pēc ieviešanas attiecas atliktās nodokļa maksāšanas režīms;
- e) šo preču ieviešanu, arī nelikumīgu ieviešanu, nepiemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu;
- f) nodokļu priekšrocības piešķiršanas nosacījumu izbeigšanu vai pārkāpumu;

[..]

2. Nodošana patēriņam notiek:

- a) attiecībā uz precēm, ko pārvieto no akcīzes preču noliktavas reģistrētam saņēmējam saskaņā ar atliktās nodokļa maksāšanas režīmu – brīdī, kad minētais saņēmējs saņem šīs preces;

- b) ja preces pārvieto uz kādu no 6. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem saņēmējiem, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, brīdī, kad minētie saņēmēji saņem šīs preces;
 - c) iepriekšējā punkta f) apakšpunktā minētajā situācijā – brīdī, kad nodokļu priekšrocības piešķiršanas nosacījumi ir izbeigti vai pārkāpti;
 - d) situācijā, kas minēta 35. panta 4. punktā, – kad akcīzes preces saņem tiešās piegādes vietā;
- [..].”

14 Saskaņā ar CIEC 106. pantu “Īpaši noteikumi par nodošanu patēriņam”:

- “1. Cigarešu nodošanai patēriņam piemēro ierobežojumus, kas ir spēkā laikposmā no katra kalendārā gada 1. septembra līdz 31. decembrim.
2. Iepriekšējā punktā minētajā laikposmā cigarešu nodošana patēriņam, ko ik mēnesi veic katrs saimnieciskās darbības subjekts, nedrīkst pārsniegt kvantitatīvās robežas, kuras izriet no iepriekšējos 12 mēnešos konstatētajam vidējam apjomam piemērotā 10 % palielinājuma.
3. Iepriekšējā punkta mērķiem vidējo mēneša daudzumu aprēķina, par pamatu izmantojot kopējo cigarešu daudzumu, kam nav piemērots izņēmums, kas patēriņam nodotas laika posmā no iepriekšējā gada 1. septembra līdz nākamā gada 31. augustam.
4. Katrs saimnieciskās darbības subjekts kompetentajai muitas iestādei līdz katra gada 15. septembrim iesniedz sākotnējo deklarāciju, kurā norāda tā vidējo ikmēneša daudzumu un norāda viņam attiecīgajā ierobežojumu periodā piemērojamo kvantitatīvo ierobežojumu.
5. Izņēmuma gadījumos, kas pienācīgi pamatoti ar pēkšņām un īslaicīgām pārdošanas apjoma izmaiņām, ir pieļaujams neievērot minētos daudzuma ierobežojumus, taču tos neņem vērā ikmēneša vidējā daudzuma aprēķinā nākamajam gadam.
6. Pēc ierobežojuma perioda beigām un vēlākais katra gada janvāra beigās katrs saimnieciskās darbības subjekts kompetentajai muitas iestādei iesniedz noslīguma deklarāciju, kurā norāda ierobežojumu periodā kopējo faktiski patēriņam nodoto cigarešu apjomu.
7. Cigarešu apjomam, kas pārsniedz šī panta 4. punktā noteikto apjoma ierobežojumu, piemēro nodokli ar likmi, kas ir spēkā noslīguma deklarācijas iesniegšanas brīdī, ja pārsniegumu konstatē, salīdzinot šajā dokumentā minēto ar pārvaldes rīcībā esošo informāciju, kura attiecīgā gadījumā neskar uzsāktu pārkāpuma procedūru.
8. Šajā pantā ietvertās normas ir individuāli piemērojamas kontinentālajā Portugālē, kā arī Azoru salu un Madeiras autonomajos reģionos, un iepriekšējos punktos uzskaitītie pienākumi ir jāizpilda tajā muitas iestādē, kurā tiek reģistrēta nodošana patēriņam.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 15 CDIL, saskaņā ar Portugāles tiesībām dibināta sabiedrība, nodarbojas ar tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecību un rikojas kā Portugāles nodokļu un muitas iestādes Madeiras autonomajā reģionā apstiprināts noliktavas turētājs.

- 16 Saskaņā ar *CIEC* 106. panta 4. punktu *CDIL* 2010. gada 15. septembrī iesniedza Funšalas [*Funchal*] (Portugāle) muitas iestādē sākotnējo deklarāciju par cigarešu mēneša vidējo apjomu, kas nodots patēriņam iepriekšējo divpadsmit mēnešu laikā, proti, no 2009. gada 1. septembra līdz 2010. gada 31. augustam.
- 17 Funšalas muitas iestāde 2010. gada 22. septembrī darīja zināmu *CDIL*, ka, pamatojoties un iesniegto informāciju, tai ir noteikts kvantitatīvais ierobežojums 1 644 005 cigarešu mēnesī ierobežojuma periodā no 2010. gada 1. septembra līdz 2010. gada 31. decembrim, kurš aprēķināts saskaņā ar *CIEC* 106. panta 1. un 2. punktu.
- 18 2010. gada 18. novembrī *CDIL*, piemērojot *CIEC* 106. panta 5. punktu, lūdza atļauju neievērot šo kvantitatīvo ierobežojumu.
- 19 Funšalas muitas iestāde 2011. gada 7. janvārī šo lūgumu noraidīja, pamatojoties uz to, ka attiecīgā apjoma ierobežojumu neievērošana nebija pamatota ar pēkšņām un laikā ierobežotām pārdošanas apjoma izmaiņām, kā to prasa šī tiesību norma. *CDIL* iesniedza sūdzību par šo lēmumu, un tā arī tika noraidīta.
- 20 2011. gada 18. janvārī *CDIL* saskaņā ar *CIEC* 106. panta 6. punktu iesniedza *Funchal* muitas iestādē noslēguma deklarāciju, kurā par laikposmu no 2010. gada 1. septembra līdz 31. decembrim tika apliecināta cigarešu daudzuma nodošana patēriņam, kurš vairāk nekā trīs reizes pārsniedz šim pašam laikposmam noteikto kvantitatīvo ierobežojumu.
- 21 Saskaņā ar *CIEC* 106. panta 7. punktu *CDIL* tika piemērota procedūra veicamo akcīzes nodokļa maksājumu samaksai 4607,69 EUR, pieskaitot 1,80 EUR, atbilstoši cigarešu skaitam, ko tā bija nodevusi patēriņam laikposmā no 2010. gada 1. septembra līdz 31. decembrim un kas pārsniedza *CIEC* 106. panta 2. punktā paredzēto kvantitatīvo ierobežojumu. Saskaņā ar *CIEC* 106. panta 7. punktu muitas iestāde aprēķināja maksājamo akcīzes nodokli, piemērojot likmi, kas bija spēkā noslēguma deklarācijas iesniegšanas dienā.
- 22 *CDIL* šo nodokļu uzrēķinu pārsūdzēja *Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal* (Funšalas Administratīvā un nodokļu lietu tiesa, Portugāle), kura šo prasību noraidīja ar 2016. gada 24. jūnija spriedumu.
- 23 *CDIL* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Supremo Tribunal Administrativo* (Augstākā administratīvā tiesa, Portugāle), kas ir iesniedzējtiesa.
- 24 Tajā *CDIL*, kura neapstrīd, ka ir pārsniegusi attiecīgajā ierobežojuma periodā piemērojamos kvantitatīvos ierobežojumus, apgalvo, ka *CIEC* 106. pants neatbilst Savienības tiesībām.
- 25 Proti, pirmkārt, likumiskā ierobežojuma noteikšana patēriņam nododamo cigarešu daudzumam, ciktāl tas praksē lielākoties ietekmētu citu dalībvalstu izcelsmes cigaretes, esot ar LESD 34. pantu aizliegts importa kvantitatīvs ierobežojums, kas neesot attaisnojams saskaņā ar LESD 36. pantu.
- 26 Otrkārt, *CDIL* uzskata, ka akcīzes nodokļa likmes piemērošana dienā, kad tiek iesniegta noslēguma deklarācija, esot pretrunā Direktīvas 2008/118 7. un 9. pantam, no kuriem izriet, ka iekasējamības nosacījumi un piemērojamā likme ir tie, kas ir spēkā dienā, kurā tabaka tika nodota patēriņam.

- 27 Nodokļu un muitas iestāde savukārt apgalvo, ka pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums neparedz nekādus kvantitatīvus ierobežojumus vai pasākumus ar līdzvērtīgu iedarbību, kas varētu traucēt preču brīvu apriti starp dalībvalstīm, jo tas ir vienādi piemērojams visiem saimnieciskās darbības subjektiem.
- 28 Turklāt tā norāda, ka šis tiesiskais regulējums atbilst Direktīvai 2008/118, jo saskaņā ar minēto regulējumu akcīzes nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad preces nodod patēriņam, kā tas ir prasīts Direktīvas 2008/118 7. un 9. pantā.
- 29 Šādos apstākļos *Supremo Tribunal Administrativo* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai importa kvantitatīvos ierobežojumus vai pasākumus ar līdzvērtīgu iedarbību LESD 34. panta izpratnē veido kvantitatīvie ierobežojumi nodošanai patēriņam, kas paredzēti *CIEC* 106. pantā, ciktāl tajā ir noteikts, ka uzņēmēji katra gada pēdējos četros mēnešos tirgo noteiktu cigarešu daudzumu, nepārsniedzot vidējo ikmēneša cigarešu apjomu, kas nodots patēriņam iepriekšējos divpadsmit mēnešos?
- 2) Vai noteikumiem par akcīzes nodokļa iekasējamību, kas ieviesti ar Direktīvas [2008/118] 7. un 9. pantu, ir pretrunā tas, ka cigarešu apjomam, kas pārsniedz *CIEC* 106. panta 2. punktā noteikto kvantitatīvo ierobežojumu attiecībā uz nodošanu patēriņam saskaņā ar šī paša panta 7. punktu, uzliek nodokli, piemērojot likmi, kas ir spēkā noslīguma deklarācijas iesniegšanas brīdī?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 30 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka cigarešu daudzums, ko saimnieciskās darbības subjekts ik mēnesi ir nodevis patēriņam laikposmā no katra kalendārā gada 1. septembra līdz 31. decembrim, nedrīkst pārsniegt vidējo ikmēneša cigarešu daudzumu, ko šis subjekts ir nodevis patēriņam iepriekšējos divpadsmit mēnešos, to palielinot par 10 %.
- 31 Vispirms jāatgādina, ka preču brīva aprīte starp dalībvalstīm ir LESD pamatprincips, kas izpaužas LESD 34. pantā noteiktajā kvantitatīvo ierobežojumu, kā arī jebkuru pasākumu ar tiem līdzvērtīgu iedarbību aizliegumā attiecībā uz importu starp dalībvalstīm (spriedums, 2023. gada 23. marts, *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Pirmkārt, tāds pasākums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru tiek noteikti kvantitatīvi ierobežojumi cigarešu nodošanai patēriņam dalībvalsts teritorijā, nav “importa kvantitatīvs ierobežojums” LESD 34. panta izpratnē, jo tas neierobežo šajā dalībvalstī importējamo cigarešu daudzumu.
- 33 Otrkārt, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 34. pantā noteiktais aizliegums noteikt pasākumus ar importa kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību attiecas uz visiem dalībvalstu pasākumiem, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami traucēt citu dalībvalstu izcelsmes

preču piekļuvi dalībvalsts tirgum, pat ja šāda pasākuma mērķis un sekas nav nelabvēlīgāka attieksme pret precēm no citām dalībvalstīm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 23. marts, *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 33. un 34. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

- 34 Šajā gadījumā jānorāda, ka tāds pasākums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru attiecīgajiem uzņēmējiem tiek noteikti ierobežojumi cigarešu daudzumam, ko tie var nodot patēriņam, var tos atturēt vai padarīt mazāk pievilcīgu cigarešu ieviešanu dalībvalstī, kura ir ieviesusi šo pasākumu, tādā daudzumā, kas pārsniedz noteiktos ierobežojumus.
- 35 Līdz ar to šāds pasākums potenciāli var kavēt tādu cigarešu piekļuvi attiecīgās dalībvalsts tirgum, kuras var tikt importētas no citām dalībvalstīm, un līdz ar to tas ir pasākums ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību LESD 34. panta izpratnē, kas principā nav saderīgs ar pienākumiem, kuri izriet no šī panta.
- 36 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts tiesiskais regulējums, kas ir pasākums ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību, tomēr var būt attaisnots ar kādu no LESD 36. pantā uzskaitītajiem vispārējo interešu apsvērumiem vai ar primārām vispārējo interešu prasībām. Abos gadījumos valsts pasākumam ir jāspēj nodrošināt mērķa sasniegšanu un nav jāpārsniedz tas, kas nepieciešams, lai to sasniegtu (skat. it īpaši spriedumu, 2023. gada 23. marts, *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka pamatlietā aplūkotā pasākuma mērķis ir novērst to, ka brīdī, kad cigaretēm nākamajā gadā piemērojamā akcīzes nodokļa likme jau ir zināma, saimnieciskās darbības subjekti tās nodod patēriņam pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma izpratnē, lai izveidotu ievērojamus cigarešu krājumus, kuriem tiek piemērota zemāka akcīzes nodokļa likme nekā tā, kas tiks piemērota šajā gadā, kurā tās faktiski tiks tirgotas. Tādējādi – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – šķiet, ka šī pasākuma mērķis ir apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un saglabāt Portugāles valsts nodokļu ieņēmumus. Šis dalībvalsts valdība uzskata – tā, kā šis pasākums ir vērsts uz to, lai nodrošinātu tabakas izstrādājumiem piemērojamo nodokļu likmju paaugstināšanas iedarbīgumu, tam ir arī sabiedrības veselības mērķis.
- 38 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vajadzība nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti un mērķis apkarot krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ir viens no primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, kas var pamatot aprites brīvību ierobežojuma ieviešanu (spriedums, 2022. gada 27. janvāris, Komisija/Spānija (Paziņošanas pienākums nodokļu jomā), C-788/19, EU:C:2022:55, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Kā izriet no Direktīvas 2008/118 11. panta pirmās daļas un 39. panta 3. punkta pirmās daļas, kā arī no 31. apsvēruma, šis mērķis tāpat kā mērķis cīnīties pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu ir arī viens no šīs direktīvas mērķiem. Tiesa ir nospriedusi, ka cigarešu paciņu nodošana patēriņam pārmērīgos daudzumos gada beigās, sagaidot akcīzes nodokļa palielināšanos nākotnē, ir ļaunprātīgas izmantošanas veids, kas dalībvalstīm ir jānovērš ar atbilstošiem pasākumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 29. jūnijs, Komisija/Portugāle, C-126/15, EU:C:2017:504, 59. un 60. punkts).

- 40 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru cilvēku veselības aizsardzība ir viens no LESD 36. pantā uzskaitītajiem vispārējo interešu apsvērumiem, jo Tiesa vairākkārt ir norādījusi, ka cilvēku veselība un dzīvība ir pirmajā vietā no Līgumā aizsargātajām vērtībām un interesēm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 19. oktobris, *Deutsche Parkinson Vereinigung*, C-148/15, EU:C:2016:776, 30. punkts).
- 41 No Tiesai iesniegtās informācijas izriet – un iesniedzējtiesas ziņā ir to pārbaudīt –, ka pamatlietā aplūkots tiesiskais regulējums atbilst primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, kas principā var attaisnot preču brīvas aprites ierobežojumu.
- 42 Kā izriet no šā sprieduma 36. punkta, vēl ir jāizvērtē, vai pamatlietā aplūkots tiesiskais regulējums ir piemērots šo leģitīmo mērķu īstenošanā un nepārsniedz vajadzīgo šo mērķu sasniegšanai.
- 43 Šajā sakarā to, vai un cik lielā mērā attiecīgais tiesiskais regulējums atbilst šīm prasībām, galu galā nosaka iesniedzējtiesa, jo pamatlietas apstākļu izvērtēšana un valsts tiesību aktu interpretēšana ir vienīgi tās kompetencē. Šajā nolūkā šai iesniedzējtiesai, izmantojot statistikas datus, uz atsevišķiem punktiem balstītus datus vai citus līdzekļus, ir objektīvi jāizvērtē, vai attiecīgās dalībvalsts iestāžu iesniegtie pierādījumi ļauj saprātīgi uzskatīt, ka izvēlētie līdzekļi ir piemēroti mērķu sasniegšanai, un vai tos ir iespējams sasniegt ar pasākumiem, kas mazāk ierobežo preču brīvu apriti (spriedums, 2023. gada 23. marts, *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Tomēr, tā kā Tiesas uzdevums ir dot iesniedzējtiesai noderīgu atbildi, tās kompetencē ir sniegt iesniedzējtiesai norādes, kas izriet no pamatlietas materiāliem, kā arī no tai iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem un kas ļautu minētajai tiesai pieņemt nolēmumu (spriedums, 2023. gada 23. marts, *Booky.fi*, C-662/21, EU:C:2023:239, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Pirmkārt, attiecībā uz pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma piemērotību izvirzīto mērķu sasniegšanai ir jānorāda, ka tas var atturēt saimnieciskās darbības subjektus gada beigās uzkrāt faktiski nākamajā gadā tirgojamās cigaretes, lai neitralizētu akcīzes nodokļa palielināšanas sekas nākotnē. Tieši pretēji, ja ierobežojuma periodā tirgū laistajām cigaretēm piemēroto kvantitatīvo ierobežojumu nebūtu, tiktu padarīta neefektīva turpmāka akcīzes nodokļa likmes paaugstināšana, kas parasti izraisa cigarešu paciņu mazumtirdzniecības cenas paaugstināšanos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 4. marts, Komisija/Irija, C-221/08, EU:C:2010:113, 54. punkts un tajā minētā judikatūra), un tādējādi vismaz zināmā mērā tiktu neitralizēta šādas paaugstināšanas iespējamā preventīvā iedarbība attiecībā uz patērētājiem. Līdz ar to ir jākonstatē, ka šāds tiesiskais regulējums šķiet atbilstošs, lai sasniegtu sabiedrības veselības aizsardzības un cīņas pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai ļaunprātīgu rīcību mērķus.
- 46 Otrkārt, attiecībā uz tāda pasākuma kā pamatlietā aplūkots nepieciešamības vērtējumu ir jāuzsver, ka sabiedrības veselība, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 40. punktā, ir pirmajā vietā no LES aizsargātajām vērtībām un interesēm un ka dalībvalstis pašas var izlemt, kādā līmenī tās vēlas nodrošināt šo aizsardzību, kā arī veidu, kādā šis līmenis ir jāsasniedz – tām šajā ziņā ir rīcības brīvība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 1. marts, *CMVRO*, C-297/16, EU:C:2018:141, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Vēl jānorāda, ka cigarešu brīvas aprites ietekmēšana ar tādu pasākumu kā pamatlietā aplūkots, šķiet, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu šī pasākuma mērķi.

- 48 Šajā ziņā jāvērs uzmanība, pirmkārt, ka kvantitatīvais ierobežojums, kas ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu ir noteikts katram saimnieciskās darbības subjektam, tiek noteikts atkarībā no vidējā ikmēneša cigarešu daudzuma, ko tas ir nodevis patēriņam iepriekšējos divpadsmit mēnešos, pieskaitot 10 %, un ka šis tiesiskais regulējums nav absolūts, jo tajā, *CIEC* 106. panta 5. punktā, ir paredzēta iespēja atkāpties no šī kvantitatīvā ierobežojuma, ja rodas pēkšņas un laika ziņā ierobežotas pārdošanas apjoma izmaiņas.
- 49 Otrkārt, lai gan, protams, minētajā tiesiskajā regulējumā, *CIEC* 106. panta 7. punktā, ir paredzēta iespēja uzsākt pārkāpuma procedūru pret saimnieciskās darbības subjektu, kurš ir pārsniedzis tam noteikto kvantitatīvo ierobežojumu, šāda iespēja kā tāda neietekmē tā samērīgumu, ja vien samērīgas ir pašas sankcijas, kuras var tikt piemērotas šīs procedūras beigās.
- 50 Šo secinājumu neatspēko prasītājas pamatlietā norādītais apstāklis, ka pamatlietā aplūkotajā tiesiskajā regulējumā turklāt ir paredzēts, ka cigarešu paciņas, tiklīdz tās ir laistas tirgū, vairs nevar nedz tirgot, nedz pārdot pēc tā gada trešā mēneša beigām, kas seko gadam, kurā tās tika nodotas patēriņam. Šāds aizliegums, gluži pretēji, pastiprina šī tiesiskā regulējuma efektivitāti un saskaņotību, mudinot saimnieciskās darbības subjektus konkrētā kalendārajā gadā nenodot patēriņam pārmērīgus cigarešu daudzumus, sagaidot akcīzes nodokļa pieaugumu nākamajā kalendārajā gadā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 29. jūnijs, Komisija/Portugāle, C-126/15, EU:C:2017:504, 66., 72., 78. un 79. punkts).
- 51 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī ļaunprātīgu praksi un aizsargātu sabiedrības veselību, ir paredzēts, ka cigarešu daudzums, ko saimnieciskās darbības subjekts ik mēnesi ir nodevis patēriņam laikposmā no katra kalendārā gada 1. septembra līdz 31. decembrim, nedrīkst pārsniegt vidējo ikmēneša cigarešu daudzumu, ko šis subjekts ir nodevis patēriņam iepriekšējos divpadsmit mēnešos, tam pieskaitot 10 %.

Par otro jautājumu

- 52 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2008/118 7. un 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru cigarešu apjomam, kas pārsniedz nodošanas patēriņam kvantitatīvo ierobežojumu, kāds ir noteikts šajā valsts tiesiskajā regulējumā, piemēro akcīzes nodokļa likmi, kas ir spēkā vēlākā datumā – pēc šīs nodošanas patēriņam.
- 53 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2008/118 1. panta 1. punktu direktīva nosaka vispārēju režīmu attiecībā uz akcīzes nodokli, ko tieši vai netieši uzliek akcīzes preču patēriņam, tostarp tabakas izstrādājumiem, proti, kā izriet no šīs direktīvas 8. apsvēruma, lai nodrošinātu, ka akcīzes nodokļa iekasējamības jēdziens un ar to saistītie nosacījumi visās dalībvalstīs ir vienādi (spriedums, 2022. gada 9. jūnijs, *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 38. punkts un tajā minētā judikatūra), un tādējādi ar attiecīgo preču brīvu apriti Eiropas Savienībā nodrošinātu pienācīgu iekšējā tirgus darbību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2022. gada 13. janvāris, *MONO*, C-326/20, EU:C:2022:7, 28. punkts).
- 54 It īpaši Direktīvas 2008/118 2. pants noteic, ka šīs direktīvas izpratnē ar nodokli apliekamā darbība ir akcīzes preču ražošana Savienības teritorijā vai to ieviešana šajā teritorijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 9. jūnijs, *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 55 Tomēr saskaņā ar minētās direktīvas 7. panta 1. punktu akcīzes nodoklis kļūst iekasējams tostarp brīdī, kad akcīzes preces tiek nodotas patēriņam, un dalībvalstī, kurā to veic.
- 56 Saskaņā ar Direktīvas 2008/118 8. apsvērumā minēto mērķi saskaņot akcīzes nodokļa iekasējamības brīdi un tādējādi nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, šīs direktīvas 7. panta 2. punktā ir uzskaitītas situācijas, kurās notiek “nodošana patēriņam” minētās direktīvas izpratnē.
- 57 Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 7. panta 2. punkta a) apakšpunktam šis jēdziens “nodošana patēriņam” ietver arī jebkādu akcīzes preču novirzīšanu, arī nelikumīgu akcīzes preču novirzīšanu no atliktās nodokļa maksāšanas režīma, kas definēts minētās direktīvas 4. panta 7. punktā (spriedums, 2022. gada 9. jūnijs, *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Šādam režīmam ir raksturīgi, ka akcīzes nodoklis par precēm, uz kurām tas attiecas, vēl nav iekasējams, kaut gan nodokļa iekasējamības gadījums jau ir iestājies. Līdz ar to attiecībā uz akcīzes precēm ar šo režīmu nodokļa iekasējamība tiek atlikta līdz brīdim, kad ir izpildīts iekasējamības nosacījums (spriedums, 2022. gada 9. jūnijs, *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 59 Tā, kā akcīzes nodoklis, kā tas ir atgādināts Direktīvas 2008/118 9. apsvērumā, ir patēriņa nodoklis, nodokļa iekasējamības brīdim parasti jābūt, cik tuvu vien iespējams, brīdim, kad akcīzes prece ir nodota patēriņam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 9. jūnijs, *IMPERIAL TOBACCO BULGARIA*, C-55/21, EU:C:2022:459, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 60 Šajā kontekstā jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2008/118 9. panta pirmo daļu nosacījumi akcīzes nodokļa uzlikšanai un piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas dienā, kad akcīzes nodoklis ir iekasējams, ir spēkā dalībvalstī, kurā preces nodod patēriņam. Šīs direktīvas 9. panta otrajā daļā ir noteikts, ka akcīzes nodokli uzliek un iekasē, un attiecīgā gadījumā atmaksā vai atlaiž saskaņā ar katras dalībvalsts paredzētu procedūru.
- 61 Tādējādi, ciktāl minētās direktīvas 9. panta pirmajā daļā ir atsauce uz valsts tiesību normām, kas ir spēkā dienā, kad akcīzes nodoklis kļūst iekasējams, it īpaši attiecībā uz akcīzes nodokļa iekasējamības nosacījumu definēšanu, tas noteikti nozīmē, ka dalībvalstīm ir zināmas reglamentējošas pilnvaras šajā jomā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2017. gada 29. jūnijs Komisija/Portugāle, C-126/15, EU:C:2017:504, 61. punkts).
- 62 Tomēr saskaņā ar Direktīvā 2008/118 izvirzīto saskaņošanas mērķi attiecībā uz akcīzes nodokļa iekasējamības brīdi, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 53., 55. un 56. punktā, šīs direktīvas 9. panta pirmajā daļā minētie “iekasējamības nosacījumi” noteikti ir jānošķir no paša iekasējamības jēdziena nosacījumiem, kuriem, kā ir noteikts šīs direktīvas 8. apsvērumā, ir jābūt vienādiem visās dalībvalstīs.
- 63 Kā izriet no tās pašas direktīvas 7. panta 1. punkta un 9. panta pirmās daļas formulējuma, šie pēdējie minētie nosacījumi attiecas uz brīdi, kad akcīzes nodoklis kļūst iekasējams, uz dalībvalsti, kurā tas ir jāiekasē, kā arī uz atbilstošo datumu piemērojamās akcīzes nodokļa likmes noteikšanai.
- 64 No tā izriet, ka Direktīvas 2008/118 9. panta pirmā daļa nevar tikt interpretēta tādējādi, ka tā ļautu dalībvalstīm atkāpties no minētajiem nosacījumiem, it īpaši no nosacījuma par datumu, kas ir atbilstošs piemērojamās akcīzes nodokļa likmes noteikšanai.

- 65 Tādējādi, tā kā šajā tiesību normā ir paredzēts, ka šim datumam ir jāatbilst akcīzes nodokļa iekasējamības datumam un, kā tas ir konstatēts šī sprieduma 55. punktā, Direktīvas 2008/118 7. panta 1. punktā skaidri un bez nosacījumiem ir noteikts pienākums sasaistīt šo iekasējamību ar brīdi, kad ar šo nodokli apliekamā prece tiek nodota patēriņam, piemērojamai akcīzes nodokļa likmei noteikti ir jābūt tai, kas ir spēkā šīs nodošanas patēriņam brīdī.
- 66 Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 52. un 53. punktā, šo interpretāciju apstiprina Direktīvas 2008/118 V nodaļas “Akcīzes preču pārvietošana un nodokļa uzlikšana pēc nodošanas patēriņam” normas, kurās ir skaidri paredzēti gadījumi, kad akcīzes nodoklis par precī, kas jau ir nodota patēriņam, kļūst iekasējams brīdī, kas ir vēlāks par nodošanas patēriņam brīdi. Šajās tiesību normās ir regulētas situācijas, kurās prece, kurai ir piemērojams akcīzes nodoklis un kura ir nodota patēriņam vienā dalībvalstī, pēc tam tiek pārvesta uz citu dalībvalsti. Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 53. punktā, nav strīda par to, ka pamatlietā aplūkotais pasākums neattiecas ne uz vienu no šīm situācijām.
- 67 Līdz ar to dalībvalstis atbilstoši režīmam, kas izriet no Direktīvas 2008/118 7. panta 1. punkta un 9. panta pirmās daļas, kura bija spēkā, pirms tā tika atcelta un aizstāta ar Direktīvu 2020/262, kuras 8. panta trešajā daļā šajā ziņā ir grozīts Direktīvas 2008/118 9. pants, nevar paredzēt, ka akcīzes nodokļa likme, kas piemērojama cigaretēm, kuras nodotas patēriņam, neievērojot valsts tiesiskajā regulējumā noteikto kvantitatīvo ierobežojumu, ir tā, kas ir spēkā datumā, kurš ir vēlāks par to nodošanas patēriņam datumu.
- 68 Lai gan, protams, kā norādīts šī sprieduma 38. un 39. punktā, Direktīva 2008/118 neliedz dalībvalstīm veikt pasākumus, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu, tomēr to regulatīvās pilnvaras veikt šādus pasākumus nevar īstenot, ja netiek ievērotas šīs direktīvas normas, it īpaši tās 7. panta 1. punkts un 9. panta pirmā daļa, citādi tiktu apdraudēts Savienības likumdevēja izvirzītais saskaņošanas mērķis, kas ir izklāstīts tostarp minētās direktīvas 8. apsvērumā.
- 69 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2008/118 7. un 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru cigarešu apjomam, kas pārsniedz nodošanas patēriņam kvantitatīvo ierobežojumu, kāds ir noteikts šajā valsts tiesiskajā regulējumā, piemēro akcīzes nodokļa likmi, kas ir spēkā vēlākā datumā – pēc šīs nodošanas patēriņam.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 70 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī ļaunprātīgu praksi un aizsargātu sabiedrības veselību, ir paredzēts, ka cigarešu daudzums, ko saimnieciskās darbības subjekts ik mēnesi ir nodevis patēriņam laikposmā**

no katra kalendārā gada 1. septembra līdz 31. decembrim, nedrīkst pārsniegt vidējo ikmēneša cigarešu daudzumu, ko šis uzņēmējs ir nodevis patēriņam iepriekšējos divpadsmit mēnešos, tam pieskaitot 10 %.

- 2) Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 7. un 9. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru cigarešu apjomam, kas pārsniedz nodošanas patēriņam kvantitatīvo ierobežojumu, kāds ir noteikts šajā valsts tiesiskajā regulējumā, piemēro akcīzes nodokļa likmi, kas ir spēkā vēlākā datumā – pēc šīs nodošanas patēriņam.

[Paraksti]